

SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN**1. NAAM VAN HET DIERGENEESMIDDEL**

Dexdormostart 0,5 mg/ml oplossing voor injectie voor honden en katten

2. KWALITATIEVE EN KWANTITATIEVE SAMENSTELLING

Per ml:

Werkzaam bestanddeel:

Dexmedetomidine hydrochloride 0,5 mg
(overeenkomend met 0,42 mg dexmedetomidine)

Kwalitatieve samenstelling van hulpstoffen en andere bestanddelen	Kwantitatieve samenstelling als die informatie onmisbaar is voor een juiste toediening van het diergeneesmiddel
Methylparahydroxybenzoeaat (E218)	1,6 mg
Propylparahydroxybenzoeaat	0,2 mg
Natriumchloride	
Zoutzuur, verdund (voor pH-aanpassing)	
Natriumhydroxide (voor pH-aanpassing)	
Water voor injecties	

Heldere, kleurloze oplossing voor injectie, praktisch vrij van deeltjes.

3. KLINISCHE GEGEVENS**3.1 Doeldiersoort(en)**

Hond en kat

3.2 Indicaties voor gebruik voor elke doeldiersoort

Niet-invasieve, mild tot matig pijnlijke ingrepen en onderzoeken waarbij immobilisatie, sedatie en analgesie bij honden en katten vereist zijn.

Diepe sedatie en analgesie voor medische en kleine chirurgische ingrepen bij honden bij gelijktijdig gebruik van butorfanol.

Premedicatie voorafgaand aan inductie en onderhoud van algehele anesthesie bij honden en katten.

3.3 Contra-indicaties

Niet gebruiken bij dieren met cardiovasculaire aandoeningen.

Niet gebruiken bij dieren met ernstige systemische aandoeningen of bij dieren die stervende zijn.

Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of (één van) de hulpstoffen.

3.4 Speciale waarschuwingen

De toediening van dexmedetomidine aan puppy's jonger dan 16 weken en kittens jonger dan 12 weken is niet onderzocht.

3.5 Speciale voorzorgsmaatregelen bij gebruik

Speciale voorzorgsmaatregelen voor veilig gebruik bij de doeldiersoort(en):

Behandelde dieren moeten warm en op een constante temperatuur worden gehouden, zowel tijdens de ingreep als tijdens de recovery.

Het wordt aanbevolen om de dieren gedurende 12 uur voorafgaand aan de toediening van het diergeneesmiddel te laten vasten. Water mag gegeven worden.

Na de behandeling mag het dier geen water of voedsel krijgen voordat het goed kan slikken.

Tijdens sedatie kan vertroebeling van het hoornvlies optreden. De ogen dienen beschermd te worden met een daartoe geschikte oogzalf.

Bij oudere dieren dient het diergeneesmiddel met de nodige voorzichtigheid te worden toegepast. Nerveuze, agressieve of opgewonden dieren dienen voor het begin van de behandeling de gelegenheid te krijgen om te kalmeren.

De ademhalingsfunctie en hartfunctie dient frequent en regelmatig gecontroleerd te worden. Pulsoximetrie kan nuttig zijn, maar is niet essentieel voor een adequate controle. Er dient apparatuur voor handmatige beademing beschikbaar te zijn voor het geval dat ademhalingsdepressie of apneu optreedt bij opeenvolgend gebruik van dexmedetomidine en ketamine om bij katten algehele anesthesie te induceren. Het verdient tevens aanbeveling om zuurstof ter beschikking te hebben voor het geval hypoxemie wordt vastgesteld of vermoed.

Premedicatie met dexmedetomidine voorafgaand aan inductie en onderhoud van algehele anesthesie mag bij zieke en verzwakte honden en katten uitsluitend plaatsvinden gebaseerd op een baten-risicobeoordeling.

Gebruik van dexmedetomidine voor premedicatie bij honden en katten vermindert de hoeveelheid inductiemiddel die nodig is voor inductie van anesthesie significant. Let er tijdens het toedienen van intraveneus inductiemiddel nauwgezet op dat de toediening wordt gestaakt zodra het inductiemiddel effect heeft. Ook de behoefte aan vluchtige anesthetica voor onderhoud van de anesthesie is verminderd.

Speciale voorzorgsmaatregelen te nemen door de persoon die het diergeneesmiddel aan de dieren toedient:

Dit diergeneesmiddel is een kalmerend middel en kan huid- en/of oogirritatie veroorzaken. Voorkom huid-, oog-, en slijmvliescontact en zelfinjectie. Het gebruik van ondoordringbare handschoenen wordt aanbevolen.

In geval van accidenteel contact van het diergeneesmiddel met de huid of ogen, spoelen met grote hoeveelheden schoon water. Verwijder verontreinigde kleding die in direct contact met de huid komt. Als symptomen optreden, dient u medisch advies in te winnen. In geval van accidentele orale blootstelling of zelfinjectie dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond. U mag NIET ZELF RIJDEN aangezien sedatie en veranderingen in de bloeddruk kunnen optreden.

Indien zwangere vrouwen het diergeneesmiddel hanteren is bijzondere voorzichtigheid geboden om zelfinjectie te voorkomen, omdat contracties van de baarmoeder en een verlaagde foetale bloeddruk kunnen optreden na accidentele systemische blootstelling.

Personen met een bekende overgevoeligheid voor de werkzame stof en/of parabenen dienen bij toediening van het diergeneesmiddel grote voorzichtigheid in acht te nemen.

Voor de arts: Het diergeneesmiddel is een alfa-2-adrenoreceptoragonist. Symptomen die kunnen optreden na absorptie kunnen klinische effecten zijn, zoals dosisafhankelijke sedatie,

ademhalingsdepressie, bradycardie, hypotensie, een droge mond en hyperglycemie. Ventriculaire aritmieën zijn ook gerapporteerd. Respiratoire en hemodynamische symptomen dienen symptomatisch te worden behandeld. De specifieke α_2 -adrenerge receptorantagonist atipamezol, die is goedgekeurd voor gebruik bij dieren, is bij de mens alleen experimenteel gebruikt om door dexmedetomidine geïnduceerde effecten te neutraliseren.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van het milieu:

Niet van toepassing.

3.6 Bijwerkingen

Hond:

Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):	Bradycardie ¹ . Bleke of cyanotische slijmvliezen ² .
Vaak (1 tot 10 dieren/100 behandelde dieren):	Pulmonair oedeem.
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Bloeddrukverandering ³ . Bradypneu. Hypothermie ¹ . Braken ⁴ . Spiertremor ⁵ . Cornea troebeling ⁶ .
Bij gelijktijdig gebruik van dexmedetomidine en butorfanol:	
Vaak (1 tot 10 dieren/100 behandelde dieren):	Aritmie ⁷ .
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Bradypneu, tachypneu, onregelmatige ademhaling ⁸ , hypoxie. Spiertrekking of tremor of fietsbeweging. Excitatie, plotselinge opwinding, verlengde sedatie. Hypersalivatie. Kokhalzen, braken. Urineren. Erytheem.
Wanneer dexmedetomidine wordt gebruikt als premedicatie:	
Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Aritmie ⁹ .
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Aritmie ¹⁰ . Bradypneu, tachypneu. Braken.

¹ Door de α_2 -adrenerge activiteit van dexmedetomidine.

² Als gevolg van perifere vasoconstrictie en veneuze desaturatie in aanwezigheid van normale arteriële oxygenatie.

³ De bloeddruk zal aanvankelijk stijgen en vervolgens terugkeren naar normaal of lager dan normaal.

⁴ Kan 5-10 minuten na injectie optreden. Sommige honden en katten kunnen ook braken tijdens de recovery.

⁵ Kan optreden tijdens sedatie.

⁶ Kan optreden als de ogen open blijven tijdens sedatie. De ogen moeten worden beschermd met een geschikte oogzalf (zie ook rubriek 3.5).

⁷ Brady- en tachyarritmieën, waaronder ernstige sinusbradycardie, 1e en 2e graad AV-blok, sinusstilstand of -pauze, evenals atriale, supraventriculaire en ventriculaire premature complexen.

⁸ 20-30 seconden apneu gevolgd door enkele snelle ademhalingen.

⁹ Supraventriculaire en ventriculaire premature complexen, sinuspauze en 3e graad AV-blok.

¹⁰ Er zijn brady- en tachyarritmieën gemeld, waaronder ernstige sinusbradycardie, 1e en 2e graad AV-blok en sinusstilstand.

Kat:

Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):	Bradycardie ¹ . Braken ² . Bleke of cyanotische slijmvliezen ³ .
Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Pulmonair oedeem.
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Bloeddrukverandering ³ . Bradypneu. Hypothermie ¹ . Spiertremor ⁵ . Cornea troebeling ⁶ .
Bij gebruik van dexmedetomidine en ketamine na elkaar (met een interval van 10 minuten):	
Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):	AV-blok.
Vaak (1 tot 10 dieren/100 behandelde dieren):	Hypoxie/verminderde puls oxygenatie. Hypothermie.
Soms (1 tot 10 dieren/1.000 behandelde dieren):	Apneu.
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Bradypneu, onregelmatige ademhaling, hypoventilatie. Braken. Extrasystole. Nervositeit.
Wanneer dexmedetomidine wordt gebruikt als premedicatie:	
Zeer vaak (>1 dier/10 behandelde dieren):	Aritmie ^{8,9} .
Vaak (1 tot 10 dieren/100 behandelde dieren):	Sinus bradycardie ⁸ , sinusaritmie ⁸ , supraventriculaire en nodale aritmie. Kokhalzen.
Soms (1 tot 10 dieren/1.000 behandelde dieren):	1 ^e graad AV-blok ⁸ .
Onbepaalde frequentie (kan niet worden geschat op basis van de beschikbare gegevens):	Braken. Bleke slijmvliezen. Hypothermie.

¹ Door de α_2 -adrenerge activiteit van dexmedetomidine.

² Kan 5-10 minuten na injectie optreden. Sommige honden en katten kunnen ook braken tijdens de recovery.

³ Als gevolg van perifere vasoconstrictie en veneuze desaturatie in aanwezigheid van normale arteriële oxygenatie.

⁴ De bloeddruk zal aanvankelijk stijgen en vervolgens terugkeren naar normaal of lager dan normaal.

⁵ Kan optreden tijdens sedatie.

⁶ Kan optreden als de ogen open blijven tijdens sedatie. De ogen moeten worden beschermd met een geschikte oogzalf (zie ook rubriek 3.5).

⁷ Vooral binnen de eerste 15 minuten van de anesthesie.

⁸ Na intramusculaire toediening van 40 microgram/kg (gevolgd door ketamine of propofol).

⁹ Supraventriculaire premature complexen, atriale bigeminie, sinuspauzes, 2e graad AV-blok, escape slagen/-ritmes.

Het melden van bijwerkingen is belangrijk. Op deze manier kan de veiligheid van een diergeneesmiddel voortdurend worden bewaakt. De meldingen moeten, bij voorkeur via een dierenarts, worden gestuurd naar ofwel de houder van de vergunning voor het in de handel brengen of zijn lokale vertegenwoordiger ofwel de nationale bevoegde autoriteit via het nationale meldsysteem. Zie de bijsluiter voor de desbetreffende contactgegevens.

3.7 Gebruik tijdens dracht, lactatie of leg

De veiligheid van dexmedetomidine is niet bewezen tijdens dracht en lactatie bij de doeldieren.

Dracht en lactatie:

Gebruik wordt afgeraden tijdens dracht en lactatie.

Vruchtbaarheid:

De veiligheid van dexmedetomidine is niet vastgesteld bij mannelijke fokdieren.

3.8 Interactie met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

Gelijktijdig gebruik van andere diergeneesmiddelen die het centrale zenuwstelsel onderdrukken kan resulteren in een versterking van het effect van dexmedetomidine en passende dosisaanpassingen zijn nodig. Anticholinergica dienen met de nodige voorzichtigheid te worden gebruikt in combinatie met dexmedetomidine.

Indien na het gebruik van dexmedetomidine atipamezol wordt toegediend, dan worden de effecten hierdoor snel ongedaan gemaakt, waardoor de recoveryperiode kan worden verkort. Gewoonlijk zijn honden en katten na 15 minuten weer wakker en staan ze weer.

Katten: Na gelijktijdig intramusculaire toediening van 40 microgram dexmedetomidine/kg lichaamsgewicht en 5 mg ketamine/kg lichaamsgewicht aan katten, verdubbelde de maximumconcentratie dexmedetomidine, maar er was geen effect op de T_{max} . De gemiddelde eliminatiehalfwaardetijd van dexmedetomidine nam toe tot 1,6 uur en de totale blootstelling (AUC) nam toe met 50%.

Tachycardie kan worden veroorzaakt wanneer een dosis van 10 mg ketamine/kg lichaamsgewicht tegelijkertijd wordt toegediend met 40 microgram dexmedetomidine/kg lichaamsgewicht.

3.9 Toedieningswegen en dosering

Honden: intraveneus of intramusculair gebruik.

Katten: intramusculair gebruik.

Het diergeneesmiddel is niet bedoeld voor herhaalde injecties.

Om een juiste dosering te waarborgen dient het lichaamsgewicht zo nauwkeurig mogelijk bepaald te worden.

Dosering: de volgende doses worden aanbevolen:

Honden:

De dosering van dexmedetomidine is gebaseerd op het lichaamsoppervlak.

Intraveneus: tot 375 microgram/vierkante meter lichaamsoppervlak

Intramusculair: tot 500 microgram/vierkante meter lichaamsoppervlak

Wanneer voor diepe sedatie en analgesie gelijktijdig butorfanol (0,1 mg/kg) wordt toegediend, dan is de intramusculaire dosis dexmedetomidine 300 microgram/vierkante meter lichaamsoppervlak. De premedicatie dosis van dexmedetomidine is 125 – 375 microgram/vierkante meter lichaamsoppervlak, toe te dienen 20 minuten voorafgaand aan de inductie voor ingrepen waarvoor anesthesie noodzakelijk is. De dosis dient te worden aangepast aan het type chirurgie, de duur van de ingreep en het temperament van het dier.

Gelijktijdig gebruik van dexmedetomidine en butorfanol veroorzaakt sedatieve en analgetische effecten die na uiterlijk 15 minuten intreden. De piek van de sedatieve en analgetische effecten wordt binnen 30 minuten na toediening bereikt. De sedatie duurt ten minste 120 minuten na toediening en de analgesie duurt ten minste 90 minuten. Binnen 3 uur treedt spontaan herstel op.

Premedicatie met dexmedetomidine zal de benodigde dosering van het inductiemiddel significant verminderen en zal de behoefte aan vluchtige anesthetica voor onderhoud van de anesthesie verminderen. In een klinisch onderzoek was de benodigde hoeveelheid propofol en thiopental met 30% respectievelijk 60% verminderd. Alle anesthetica die worden gebruikt voor inductie of onderhoud van de anesthesie dienen te worden toegediend op geleide van het effect. In een klinisch onderzoek droeg dexmedetomidine voor 0,5 tot 4 uur bij aan postoperatieve analgesie. Deze duur is echter afhankelijk van verschillende variabelen en meer analgetica dienen te worden toegediend op basis van klinische beoordeling.

De overeenkomstige doses gebaseerd op het lichaamsgewicht staan weergegeven in de volgende tabellen. Het gebruik van een injectiespuit met een geschikte schaalverdeling wordt aanbevolen om een nauwkeurige dosering te garanderen bij toediening van kleine volumes.

Gewicht hond (kg)	Dexmedetomidine 125 mcg/m ²		Dexmedetomidine 375 mcg/m ²		Dexmedetomidine 500 mcg/m ²	
	(mcg/kg)	(ml)	(mcg/kg)	(ml)	(mcg/kg)	(ml)
2-3	9,4	0,04	28,1	0,12	40	0,15
3-4	8,3	0,05	25	0,17	35	0,2
4-5	7,7	0,07	23	0,2	30	0,3
5-10	6,5	0,1	19,6	0,29	25	0,4
10-13	5,6	0,13	16,8	0,38	23	0,5
13-15	5,2	0,15	15,7	0,44	21	0,6
15-20	4,9	0,17	14,6	0,51	20	0,7
20-25	4,5	0,2	13,4	0,6	18	0,8
25-30	4,2	0,23	12,6	0,69	17	0,9
30-33	4	0,25	12	0,75	16	1,0
33-37	3,9	0,27	11,6	0,81	15	1,1
37-45	3,7	0,3	11	0,9	14,5	1,2
45-50	3,5	0,33	10,5	0,99	14	1,3
50-55	3,4	0,35	10,1	1,06	13,5	1,4
55-60	3,3	0,38	9,8	1,13	13	1,5
60-65	3,2	0,4	9,5	1,19	12,8	1,6
65-70	3,1	0,42	9,3	1,26	12,5	1,7
70-80	3	0,45	9	1,35	12,3	1,8
>80	2,9	0,47	8,7	1,42	12	1,9

Voor diepe sedatie en analgesie met butorfanol		
Gewicht hond (kg)	Dexmedetomidine 300 mcg/m ² intramusculair	
	(mcg/kg)	(ml)
2-3	24	0,12
3-4	23	0,16
4-5	22,2	0,2
5-10	16,7	0,25
10-13	13	0,3
13-15	12,5	0,35
15-20	11,4	0,4
20-25	11,1	0,5
25-30	10	0,55
30-33	9,5	0,6
33-37	9,3	0,65
37-45	8,5	0,7
45-50	8,4	0,8
50-55	8,1	0,85
55-60	7,8	0,9
60-65	7,6	0,95
65-70	7,4	1
70-80	7,3	1,1
>80	7	1,2

Katten:

De dosering voor katten is 40 microgram dexmedetomidine hydrochloride/kg lichaamsgewicht, overeenkomend met een toe te dienen volume van 0,08 ml diergeneesmiddel/kg lichaamsgewicht, bij toepassing voor niet-invasieve, mild tot matig pijnlijke ingrepen waarbij immobilisatie, sedatie en analgesie vereist zijn.

Wanneer dexmedetomidine wordt gebruikt voor premedicatie bij katten wordt dezelfde dosis aangehouden. Premedicatie met dexmedetomidine zal de benodigde dosering van het inductiemiddel significant verminderen en zal de behoefte aan vluchtige anesthetica voor onderhoud van de anesthesie verminderen. In een klinisch onderzoek was de benodigde hoeveelheid propofol met 50% verminderd. Alle anesthetica die worden gebruikt voor inductie of onderhoud van de anesthesie dienen te worden toegediend op geleide van het effect.

Anesthesie kan 10 minuten na premedicatie worden geïnduceerd door intramusculaire toediening van een doeldosis van 5 mg ketamine/kg lichaamsgewicht of door intraveneuze toediening van propofol op geleide van het effect. De dosering voor katten staat weergegeven in de volgende tabel.

Gewicht kat (kg)	Dexmedetomidine 40 mcg/kg intramusculair	
	(mcg/kg)	(ml)
1-2	40	0,1
2-3	40	0,2
3-4	40	0,3
4-6	40	0,4
6-7	40	0,5
7-8	40	0,6
8-10	40	0,7

De verwachte sedatieve en analgetische effecten worden binnen 15 minuten na toediening bereikt en houden tot 60 minuten na toediening aan. De sedatie kan ongedaan gemaakt worden door toediening van atipamezol. Atipamezol dient niet eerder dan 30 minuten na de toediening van ketamine toegediend te worden.

De stop mag niet vaker dan 30 keer worden aangeprikt.

3.10 Symptomen van overdosering (en, in voorkomend geval, spoedbehandeling en tegengiffen)

Honden: In geval van overdosering of als de effecten van dexmedetomidine mogelijk levensbedreigend worden, is de geschikte dosering atipamezol 10 keer de initiële dosis van dexmedetomidine (microgram/kg lichaamsgewicht of microgram/vierkante meter lichaamsoppervlak). Het te gebruiken volume atipamezol bij een concentratie van 5 mg/ml is gelijk aan het volume van dit diergeneesmiddel dat aan de hond werd toegediend, ongeacht de toedieningsweg van dexmedetomidine.

Katten: In geval van overdosering of als de effecten van dexmedetomidine mogelijk levensbedreigend worden, is de geschikte antagonist atipamezol, toegediend via intramusculaire injectie, in de volgende dosis: 5 keer de initiële dosering dexmedetomidine in microgram/kg lichaamsgewicht. Na een gelijktijdige blootstelling aan een drievoudige (3x) overdosis dexmedetomidine en 15 mg ketamine/kg lichaamsgewicht, kan de aanbevolen dosis atipamezol worden toegediend om de effecten van dexmedetomidine te antagoneren. Bij een hoge serumconcentratie van dexmedetomidine neemt de sedatie niet toe, hoewel het analgetisch effect wel toeneemt bij verdere dosisverhogingen. Het doseervolume atipamezol bij een concentratie van 5 mg/kg is gelijk aan de helft van het volume van dit diergeneesmiddel dat aan de kat gegeven was.

3.11 Speciale beperkingen op het gebruik en speciale voorwaarden voor het gebruik, met inbegrip van beperkingen op het gebruik van antimicrobiële en antiparasitaire diergeneesmiddelen om het risico op ontwikkeling van resistentie te beperken

Niet van toepassing.

3.12 Wachttime(en)

Niet van toepassing.

4. FARMACOLOGISCHE GEGEVENS

4.1 ATCvet-code: QN05CM18

4.2 Farmacodynamische eigenschappen

Dit diergeneesmiddel bevat dexmedetomidine als werkzaam bestanddeel, dit geeft sedatie en analgesie bij honden en katten. De duur en intensiteit van de sedatie en analgesie zijn afhankelijk van de dosis. Bij een maximaal effect is het dier ontspannen, ligt het en reageert het niet op prikkels van buitenaf. Dexmedetomidine is een krachtige en selectieve α_2 -adrenerge receptoragonist die de afgifte van noradrenaline door noradrenerge neuronen remt. De sympathische neurotransmissie wordt voorkomen en het bewustzijnsniveau neemt af. Na toediening van dexmedetomidine kunnen verlaging van de hartfrequentie en tijdelijke blokkade van de AV-knoop worden waargenomen. Na aanvankelijke stijging daalt de bloeddruk tot het normale niveau of daaronder.

In sommige gevallen kan de ademfrequentie dalen. Dexmedetomidine induceert ook een aantal andere effecten die door α_2 -adrenerge receptoren worden gemedieerd. Dit zijn onder andere pilo-erectie, onderdrukking van motorische en secretoire functies van het maagdarmkanaal, diurese en hyperglykemie.

Een lichte daling van de temperatuur kan worden waargenomen.

4.3 Farmacokinetische eigenschappen

Dexmedetomidine is een lipofiele stof, die na intramusculaire toediening goed geabsorbeerd wordt. Dexmedetomidine wordt ook snel in het lichaam verdeeld en passeert gemakkelijk de bloed-hersenbarrière. Uit onderzoek bij ratten blijkt dat de maximale concentratie in het centrale

zenuwstelsel een aantal keren hoger is dan de overeenkomstige plasmaspiegel. In de circulatie wordt dexmedetomidine grotendeels (>90%) gebonden aan plasma-eiwitten.

Honden: na een intramusculaire dosis van 50 microgram/kg lichaamsgewicht wordt na 0,6 uur een maximale concentratie in het plasma van ongeveer 12 nanogram/ml bereikt. De biologische beschikbaarheid van dexmedetomidine is 60% en het schijnbare verdelingsvolume (V_d) is 0,9 l/kg. De eliminatie-halfwaardetijd ($t_{1/2}$) is 40–50 minuten.

Belangrijke biotransformaties bij de hond zijn onder meer hydroxylering, glucuronzuur-conjugatie en N-methylering in de lever. Alle bekende metabolieten missen farmacologische activiteit. Metabolieten worden voornamelijk in de urine uitgescheiden en in mindere mate in de feces. Dexmedetomidine heeft een sterke klaring en de eliminatie ervan is afhankelijk van de bloedstroom door de lever. Daarom wordt een verlengde eliminatiehalfwaardetijd verwacht bij overdoses of wanneer dexmedetomidine tegelijk wordt toegediend met andere diergeneesmiddelen die de levercirculatie beïnvloeden.

Katten: de maximale concentratie in het plasma wordt bij intramusculaire toediening ongeveer 0,24 uur na intramusculaire toediening bereikt. De C_{max} is 17 nanogram/ml na een intramusculaire dosis van 40 microgram/kg lichaamsgewicht. Het schijnbare verdelingsvolume (V_d) is 2,2 l/kg en de eliminatie-halfwaardetijd ($t_{1/2}$) is één uur.

Bij de kat vindt de biotransformatie plaats door hydroxylering in de lever. Metabolieten worden voornamelijk in de urine uitgescheiden (51% van de dosis) en in mindere mate in de feces. Evenals in honden vertoont dexmedetomidine in katten een sterke klaring en de uitscheiding ervan hangt af van de bloedstroom door de lever. Daarom wordt een verlengde eliminatiehalfwaardetijd verwacht bij overdoses of wanneer dexmedetomidine tegelijk wordt toegediend met andere diergeneesmiddelen die de levercirculatie beïnvloeden.

5. FARMACEUTISCHE GEGEVENS

5.1 Belangrijke onverenigbaarheden

Aangezien er geen onderzoek is verricht naar de verenigbaarheid, mag het diergeneesmiddel niet met andere diergeneesmiddelen worden gemengd.

5.2 Houdbaarheidstermijn

Houdbaarheid van het diergeneesmiddel in de verkoopverpakking: 3 jaar
Houdbaarheid na eerste opening van de primaire verpakking: 28 dagen

5.3 Bijzondere voorzorgsmaatregelen bij bewaren

Dit diergeneesmiddel vereist geen bijzondere bewaarvoorschriften.

5.4 Aard en samenstelling van de primaire verpakking

Kartonnen doos met een heldere type I glazen injectieflacon van 10 ml of 20 ml met een grijze, gefluoreerde gecoate broombutyl rubberstop en aluminium felscapsule.

Verpakkingsgrootten:

5 ml (in een injectieflacon van 10 ml)
10 ml
20 ml

Het kan voorkomen dat niet alle verpakkingsgrootten in de handel worden gebracht.

5.5 Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen van niet-gebruikte diergeneesmiddelen of afvalmateriaal voortkomend uit het gebruik van het diergeneesmiddel

Geneesmiddelen mogen niet verwijderd worden via afvalwater of huishoudelijk afval.

Maak gebruik van terugnaregelingen voor de verwijdering van ongebruikte diergeneesmiddelen of uit het gebruik van dergelijke middelen voortvloeiend afvalmateriaal in overeenstemming met de lokale voorschriften en nationale inzamelingssystemen die op het desbetreffende diergeneesmiddel van toepassing zijn.

6. NAAM VAN DE HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

Alfasan Nederland B.V.

7. NUMMER(S) VAN DE VERGUNNING(EN) VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

BE-V662140

8. DATUM EERSTE VERGUNNINGVERLENING

Datum van eerste vergunningverlening: 19/01/2024

9. DATUM VAN DE LAATSTE HERZIENING VAN DE SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN

23/03/2026

10. INDELING VAN HET DIERGENEESMIDDEL

Diergeneesmiddel op voorschrift.

Gedetailleerde informatie over dit diergeneesmiddel is beschikbaar in de diergeneesmiddelendatabank van de Unie (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).